

מ"י 48894/01/23 - גב' קורל באסל נגד שלום אזולאי 2. תחנת משטרה - מסובים (מרחב דן)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 48894-01-23 תחנת משטרה - מסובים (מרחב דן) נ' אזולאי

לפני כבוד השופטת כריסטינה חילו-אסעד
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. שלום אזולאי 2. תחנת משטרה - מסובים (מרחב דן)

החלטה

לפני בקשה של המבקשת, הגב' קורל באסל (להלן: **המבקשת**), לעיין בתיק שבכותרת, שעניינו הליך מעצר לצרכי חקירה מיום 20.01.2023 אשר התנהל בעניינו של החשוד, מר שלום אזולאי (להלן: **המשיב**). המבקשת היא נפגעת העבירה בתיק מושא בקשה זו.

ביום 24.01.2023 ביקשתי את עמדת המשיבים - החשוד, והיחידה החוקרת (להלן: **המשיבה 2**) - לבקשה לעיין בתיק. בהעדר תגובה מטעם המשיבים ניתנה למשיבים שהות נוספת להגיב לבקשה, עד ליום 19.02.2023, תוך שהובהר כי העדר תגובה עד למועד זה תיחשב כהסכמה לבקשה.

המשיבה 2 הגיבה לבקשה ולא הביעה התנגדות לעיין בפרוטוקול הדיון. המשיב לא הגיב לבקשה אף שעיון בתיק מלמד כי ההחלטות הומצאו למשרדי הסניגורית. על כן ניתנת הכרעה זו ללא תגובת המשיב.

בקשה זו נשענת על תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: **תקנות העיון**). תקנה 4 מסדירה את זכות העיון בתיק בית משפט של מי שאינו בעל דין ומתירה לכל אדם לפנות לבית המשפט ולבקש לעיין בתיק, ובלבד שהעיון בו לא אסור על פי הדין. מדובר בזכות הנגזרת מעקרון פומביות הדיון המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

זכות העיון אינה אבסולוטית והיא כפופה לסייגים המנויים בתקנה 4(ד) הקובעת: "בבואו לשקול את בקשת העיון ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענינו בתיק של המבקש, לענינים של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה".

בית המשפט העליון דן בשאלת היקפה של זכות העיון בתיקי בית המשפט בבג"ץ 5917/97 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נגד שר המשפטים** (פורסם בנבו, 2009) וקבע את הדברים הבאים:

"בהתאם להלכה בסוגיה זו, ברור היום לכל כי נקודת המוצא לבחינתן של בקשות עיון הינה כי

עמוד 1

יש לאפשר את העיון בתיקי בית המשפט. תפיסת יסוד זאת נובעת מההכרה במעמדו של עקרון פומביות הדיון, והיא מתחייבת ממנו. (פסקה 24, ההדגשה במקור).

בהמשך, נקבע מבחן תלת שלבי לצורך בחינת בקשות לעיון בתיקים על רקע העקרון האמור:

"ראשית, נבחנת השאלה האם קיים איסור בדין לעיון בחומר המבוקש. ככל שהתשובה לשאלה זו היא בשלילה, נבחנת בשלב השני השאלה האם העיון הוא מוצדק. על רקע נקודת המוצא באשר למתן זכות העיון, כבר נפסק כי הנטל על בעל הדין המתנגד לעיון לשכנע כי אין להתירו [...] אם תוצאת האיזון הינה שיסנה הצדקה עקרונית לאפשר את העיון, יש לעבור לשלב השלישי. בשלב זה נבחנת השאלה כיצד ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית ככל האפשר בזכויות ובאינטרסים של בעלי הדין שהתנגדו לעיון." (שם)

לאור האמור, ולאחר שעיניתי בבקשה ובתגובה, מצאתי להיעתר לבקשה. אלה נימוקי:

1. בתיק זה התקיים דיון אחד, שהתנהל באופן פומבי ובדלתיים פתוחות. לא קיים איסור חוקי מפני עיון בפרוטוקול הדיון ומסירתו. ראוי להפנות בהקשר זה גם לתקנה 2(ב) הקובעת כי "כל אדם רשאי לעיין בהחלטות שאינן אסורות לפרסום על פי דין".
2. תיק בית המשפט מכיל את הבקשה להארכת מעצרו של המשיב ופרוטוקול הדיון הקצר שהתקיים ביום 20.01.2023 בו הוחלט על שחרורו בתנאים. עיון במסמכים אלה אין בו כדי לפגוע בפרטיותו או בזכויותיו של המשיב יתר על המידה.
3. למבקשת זיקה ישירה מאחר ומדובר במתלוננת בתיק. יודגש כי בקשת המבקשת אינה נשענת על חוק זכויות נפגעי עבירה אלא על תקנות העיון המעניקות, כאמור, **לכל אדם** זכות לעיון בתיקי בית המשפט, בכפוף לסייגים ולמגבלות שנקבעו. בענייננו קיים למבקשת, כאמור, גם עניין פרטני מובהק.
4. לא נדרשת הקצה בלתי סבירה של משאבים לעיון בתיק בית המשפט הכולל כאמור, בקשת מעצר ופרוטוקול הדיון.

על כן, הבקשה מתקבלת.

המזכירות תאפשר למבקשת לעיין בתיק בית המשפט שבכותרת, קרי: בבקשה שהגישה היחידה החוקרת להארכת מעצרו של המשיב ופרוטוקול הדיון מיום 20.01.2023.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ההחלטה תיכנס לתוקפה ביום 23.02.2023.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

